2025/1904

19.9.2025

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2025/1904

av den 10 september 2025

om unionens godkännande av avtalet om tolkningen och tillämpningen av energistadgefördraget

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) I sin dom av den 2 september 2021 i mål C-741/19 ([3]), Republiken Moldavien mot Komstroy (*domen i målet Komstroy*), fann Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) att artikel 26.2 c i energistadgefördraget, godkänt på Europeiska gemenskapernas vägnar genom rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom ([4]) ska tolkas så, att den inte är tillämplig på tvister mellan en medlemsstat och en investerare från en annan medlemsstat angående en investering som den investeraren gjort i den förstnämnda medlemsstaten, dvs. EU-interna tvister.

(2) Trots domen i målet Komstroy har skiljedomstolar fortsatt att godta behörighet och meddela skiljedomar i EU-interna skiljeförfaranden som påstås grunda sig på artikel 26.2 c i energistadgefördraget. Enligt EU-domstolen är sådana skiljedomar oförenliga med unionsrätten, särskilt med artiklarna 267 och 344 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Följaktligen kan sådana skiljedomar inte ge upphov till rättsverkningar, och utbetalning av ersättning till följd av sådana skiljedomar kan inte verkställas.

(3) Det effektiva genomförandet av unionsrätten undermineras av att skiljedomar som strider mot unionsrätten meddelas i EU-interna skiljedomsförfaranden. Det finns risk för en konflikt mellan å ena sidan fördragen och, å andra sidan, energistadgefördraget såsom det tolkats av vissa skiljedomstolar, vilken – om den bekräftades av domstolarna i ett tredjeland – skulle bli en rättslig konflikt de facto om sådana skiljedomar kom att cirkulera i tredjeländers rättsordning.

(4) Enligt EU-domstolens rättspraxis är risken för en rättslig konflikt i sig tillräcklig för att ett internationellt avtal ska bli oförenligt med unionsrätten. Risken för en sådan konflikt mellan fördragen och energistadgefördraget bör därför undanröjas. Att anta ett folkrättsligt instrument i form av ett avtal som innehåller avtalsparternas samsyn om att artikel 26 i energistadgefördraget inte är tillämplig som grund för EU-interna skiljedomsförfaranden skulle bidra till att undanröja den risken.

([1]) Yttrande av den 4 december 2024 (EUT C, C/2025/776, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/776/oj).
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 juni 2025 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 juli 2025.
([3]) Domstolens dom av den 2 september 2021, Republiken Moldavien mot Komstroy, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, punkt 66.
([4]) Rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997 om Europeiska gemenskapernas ingående av energistadgefördraget och energistadgeprotokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter (EGT L 69, 9.3.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

(5) Kommissionen har, på unionens och medlemsstaternas vägnar, slutfört förhandlingar om villkoren för ett avtal om tolkning och tillämpning av energistadgefördraget. Den samsyn som finns i det avtalet har upprepats i en ”förklaring om de rättsliga konsekvenserna av EU-domstolens dom i målet Komstroy och samsyn om att artikel 26 i energistadgefördraget inte är tillämplig som grund för EU-interna skiljeförfaranden”, av den 26 juni 2024 ([5]).

(6) Avtalet om tolkning och tillämpning av energistadgefördraget bör därför godkännas så att det kan undertecknas av unionen och för att uttrycka unionens samtycke till att vara bunden av det.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det avtal om tolkning och tillämpning av energistadgefördraget som medföljer detta beslut godkänns härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 10 september 2025.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	M. BJERRE
Ordförande	*Ordförande*

([5]) EUT L, 2024/2121, 6.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/declar/2024/2121/oj.

AVTAL OM TOLKNING OCH TILLÄMPNING AV ENERGISTADGEFÖRDRAGET

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN BULGARIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

IRLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

RUMÄNIEN,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE, och

EUROPEISKA UNIONEN,

nedan gemensamt kallade *parterna*,

SOM BEAKTAR energistadgefördraget, undertecknat i Lissabon den 17 december 1994 ([1]) och godkänt på Europeiska gemenskapernas vägnar genom rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997 ([2]), i dess senaste lydelse,

([1]) Slutakt från konferensen om den europeiska energistadgan (EGT L 380, 31.12.1994, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/998/oj).

([2]) Rådets och kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997 om Europeiska gemenskapernas ingående av energistadgefördraget och energistadgeprotokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter (EGT L 69, 9.3.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

SOM BEAKTAR de internationella sedvanerättsliga regler som kodifierats i Wienkonventionen om traktaträtten, utfärdad i Wien den 23 maj 1969,

SOM ANSER att medlemmarna i en regional organisation för ekonomisk integration i den mening som avses i artikel 1.3 i energistadgefördraget härmed ger uttryck för en samsyn vad gäller tolkningen och tillämpningen av ett fördrag i sina inbördes förbindelser,

SOM ERINRAR OM att frånträde från energistadgefördraget inte påverkar sammansättningen av den regionala organisation för ekonomisk integration som avses i det fördraget, och inte heller utesluter att det kan finnas ett intresse av att uttrycka samsyn om tolkningen och tillämpningen av det fördraget så länge som det kan anses ge upphov till rättsverkningar i förhållande till en part som frånträtt, särskilt med avseende på artikel 47.3 i energistadgefördraget,

SOM BEAKTAR fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och de allmänna unionsrättsliga principerna,

SOM ANSER att hänvisningarna till Europeiska unionen i detta avtal även ska förstås som hänvisningar till dess föregångare, Europeiska ekonomiska gemenskapen, och därefter Europeiska gemenskapen, fram till dess att den sistnämnda ersattes av Europeiska unionen,

SOM ERINRAR OM att, såsom framgår av rättspraxis från Fasta mellanfolkliga domstolen ([3]) och från Internationella domstolen ([4]), rätten att avge en auktoritativ tolkning av en rättsregel tillfaller parterna i ett internationellt avtal när det gäller det avtalet,

SOM ERINRAR OM att Europeiska unionens medlemsstater (*medlemsstaterna*) har överlåtit rätten att avge auktoritativa tolkningar av unionsrätten till Europeiska unionens domstol (EU-domstolen), i enlighet med vad EU-domstolen förklarade i sin dom av den 30 maj 2006, i mål C-459/03, kommissionen mot Irland (Mox Plant) ([5]), vari det fastslogs att den exklusiva behörigheten att tolka och tillämpa unionsrätten även omfattar tolkning och tillämpning av internationella avtal i vilka Europeiska unionen och dess medlemsstater är parter, i händelse av tvist mellan två medlemsstater eller mellan Europeiska unionen och en medlemsstat,

SOM ERINRAR OM att medlemsstaterna i enlighet med artikel 344 i EUF-fördraget förbinder sig att inte lösa tvister om tolkningen eller tillämpningen av fördragen på annat sätt än som bestämts genom fördragen,

SOM ERINRAR OM att EU-domstolen i sin dom av den 6 mars 2018 i mål C-284/16, Achmea ([6]), slog fast att artiklarna 267 och 344 i EUF-fördraget ska tolkas så, att de utgör hinder för en bestämmelse i ett internationellt avtal mellan medlemsstaterna enligt vilken en investerare i den ena medlemsstaten, om det uppstår en tvist om investeringar i den andra medlemsstaten, får inleda ett förfarande mot sistnämnda medlemsstat vid en skiljedomstol, vars behörighet den medlemsstaten är skyldig att godta,

SOM ERINRAR OM Europeiska unionens konsekvent upprepade ståndpunkt att energistadgefördraget inte var avsett att tillämpas på EU-interna förbindelser och att det inte var, och inte kunde ha varit, Europeiska unionens, Europeiska atomenergigemenskapens och deras medlemsstaters avsikt att energistadgefördraget skulle skapa några skyldigheter dem emellan, eftersom det förhandlades fram som ett instrument för Europeiska unionens externa energipolitik i syfte att upprätta en ram för energisamarbete med tredjeländer, medan Europeiska unionens interna energipolitik däremot består av ett välutvecklat regelverk som syftar till att skapa en inre marknad på energiområdet som uteslutande reglerar förbindelserna mellan medlemsstater inom detta område,

([3]) Permanenta internationella domstolen, frågan om Jaworzina (polsk-tjeckiska gränsen), rådgivande yttrande [1923] PCIJ Series B, nr 8, s. 37.
([4]) Internationella domstolen, reservationer till konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord (genocid), rådgivande yttrande [1951] I.C.J. Reports, 15, s. 20.
([5]) Domstolens dom av den 30 maj 2006, kommissionen mot Irland, C-459/03, ECLI EU:C:2006:345, punkterna 129–137.
([6]) Domstolens dom av den 6 mars 2018, Achmea, C-284/16, ECLI EU:C:2018:158.

SOM ERINRAR OM att EU-domstolen i sin dom av den 2 september 2021 i mål C-741/19, Republiken Moldavien mot Komstroy ([7]) (*domen i målet Komstroy*), och såsom bekräftades i dess yttrande av den 16 juni 2022, 1/20 ([8]), slog fast att artikel 26.2 c i energistadgefördraget ska tolkas så, att den inte är tillämplig på tvister mellan en medlemsstat och en investerare från en annan medlemsstat rörande en investering som den sistnämnda har gjort i den förstnämnda medlemsstaten,

SOM ERINRAR OM att tolkningen av energistadgefördraget i domen i målet Komstroy, i egenskap av den behöriga domstolens tolkning och en avspegling av en allmän folkrättslig princip, är tillämplig från och med Europeiska gemenskapernas och deras medlemsstaters godkännande av energistadgefördraget,

SOM ANSER att artiklarna 267 och 344 i EUF-fördraget måste tolkas så, att de utgör hinder för en tolkning av artikel 26 i energistadgefördraget som medger att tvister mellan å ena sidan en investerare från en medlemsstat och, å andra sidan, en annan medlemsstat eller Europeiska unionen löses i skiljedomstol (*EU-internt skiljeförfarande*),

SOM ANSER, under alla förhållanden, att en part i en tvist mellan å ena sidan en investerare från en medlemsstat och, å andra sidan, en annan medlemsstat eller Europeiska unionen som inte kan lösas i godo som vanligt kan välja att hänskjuta denna tvist till behöriga domstolar eller förvaltningsdomstolar i enlighet med nationell rätt, i enlighet med garantierna enligt allmänna rättsprinciper och respekten för de grundläggande rättigheterna, som stadfästs bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

SOM DELAR samsynen, som kommer till uttryck i detta avtal, att en klausul som artikel 26 i energistadgefördraget därför inte har kunnat, och inte heller nu eller i framtiden kan, tjäna som rättslig grund för skiljedomsförfaranden som inletts av en investerare från en medlemsstat avseende investeringar i en annan medlemsstat,

SOM ÅTERKOMMER TILL förklaring nr 17 om företräde, fogad till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, där det erinras om att fördragen och den lagstiftning som antagits av unionen på grundval av fördragen har företräde framför medlemsstaternas rätt och att principen om företräde utgör en lagvalsregel i deras ömsesidiga förbindelser,

SOM ERINRAR OM, som en följd därav, att för att lösa eventuella normkonflikter får ett internationellt avtal som ingåtts av medlemsstaterna enligt internationell rätt tillämpas i EU-interna-förbindelser endast i den mån som dess bestämmelser är förenliga med EU-fördragen,

SOM ANSER, till följd av att artikel 26 i energistadgefördraget inte är tillämplig som rättslig grund för EU-interna skiljeförfaranden, att artikel 47.3 i energistadgefördraget inte heller kan omfatta, och inte var avsedd att omfatta, sådana förfaranden,

SOM ANSER, till följd av att artikel 26 i energistadgefördraget inte är tillämplig som rättslig grund för EU-interna skiljeförfaranden, att parter som berörs av pågående EU-interna skiljeförfaranden, oavsett om det är som svarande eller som medlemsstaten för en investerare, bör samarbeta för att säkerställa att den berörda skiljedomstolen får kännedom om detta avtal, så att det blir möjligt att dra den korrekta slutsatsen att skiljedomstolen saknar behörighet,

SOM ANSER, därutöver, att inga nya EU-interna skiljeförfaranden bör registreras, och SOM ÄR ENIGA OM att de parter som berörs av ett skiljeförfarande för vilket ett tillkännagivande om inledande av ett skiljeförfarande ändå har meddelats, oavsett om det är i egenskap av svarande eller i egenskap av medlemsstaten för en investerare, bör samarbeta för att säkerställa att den berörda skiljedomstolen får kännedom om detta avtal, så att det blir möjligt att dra den korrekta slutsatsen att artikel 26 i energistadgefördraget inte kan tjäna som rättslig grund för sådana förfaranden,

SOM ANSER, trots detta, att förlikningar och skiljedomar i EU-interna skiljedomsmål om investeringar som inte längre kan ogiltigförklaras eller upphävas och som har följts frivilligt eller som har slutgiltigt verkställts inte bör bestridas,

SOM BEKLAGAR att skiljedomar redan har meddelats, fortsätter att meddelas och alltjämt kan komma att meddelas av skiljedomstolar i EU-interna skiljeförfaranden som inletts med hänvisning till artikel 26 i energistadgefördraget på ett sätt som strider mot unionsrätten, inbegripet såsom följer av EU-domstolens rättspraxis,

([7]) Domstolens dom av den 2 september 2021, Republiken Moldavien mot Komstroy, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, punkt 66.
([8]) Domstolens yttrande av den 16 juni 2022, 1/20, EU:C:2022:485, punkt 47.

SOM ÄVEN BEKLAGAR att sådana skiljedomar är föremål för verkställighetsförfaranden, även i tredjeländer, att skiljedomstolar i pågående EU-interna skiljeförfaranden som påstås grunda sig på artikel 26 i energistadgefördraget inte förklarar sig sakna befogenhet och behörighet, och att skiljedomsinstitutioner fortsätter att registrera nya skiljeförfaranden och inte avvisar dem med motiveringen att det är uppenbart att ärendet inte kan tas upp till prövning på grund av bristande samtycke till skiljeförfarande,

SOM ANSER, till följd av detta, att det är nödvändigt att uttryckligen och otvetydigt upprepa parternas fasta ståndpunkt genom ett avtal som bekräftar deras samsyn vad gäller tolkningen och tillämpningen av energistadgefördraget, såsom det tolkats av EU-domstolen, i den mån det rör EU-interna skiljeförfaranden,

SOM ANSER att vissa bestämmelser i energistadgefördraget, i enlighet med Internationella domstolens dom av den 5 februari 1970, Barcelona Traction, Light and Power Company, Limited ([9]) och såsom EU-domstolen förklarade i domen i målet Komstroy, är avsedda att reglera bilaterala förbindelser,

SOM ANSER att detta avtal därför endast avser bilaterala förbindelser mellan parterna och, i förlängningen, investerare från dessa medlemsstater i egenskap av fördragsslutande parter i energistadgefördraget, och att detta avtal följaktligen endast påverkar de fördragsslutande parter i energistadgefördraget som omfattas av unionsrätten i egenskap av en regional organisation för ekonomisk integration i den mening som avses i artikel 1.3 i energistadgefördraget, och inte påverkar de rättigheter enligt energistadgefördraget som tillkommer de andra fördragsslutande parterna i det fördraget eller fullgörandet av deras skyldigheter,

SOM ERINRAR OM att parterna har underrättat de fördragsslutande parterna i energistadgefördraget om sin avsikt att ingå detta avtal,

SOM ANSER att parterna genom att ingå detta avtal och i enlighet med sina rättsliga skyldigheter enligt unionsrätten – men utan att det påverkar deras rätt att framställa sådana anspråk som de anser lämpliga med avseende på kostnader som de har i egenskap av svarande i samband med EU-interna skiljeförfaranden – säkerställer att domen i målet Komstroy följs fullt ut och effektivt, och understryker att befintliga skiljedomar inte kan verkställas, att skiljedomstolar är skyldiga att omedelbart avsluta pågående EU-interna skiljeförfaranden, att skiljedomsinstitutioner är skyldiga att avhålla sig från att registrera EU-interna skiljeförfaranden i framtiden, i enlighet med sina respektive befogenheter enligt artikel 36.3 i konventionen om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat (*ICSID-konventionen*), utfärdad i Washington den 18 mars 1965, och artikel 12 i skiljedomsreglerna för Stockholms Handelskammares Skiljedomsinstitut, samt att skiljedomstolar är skyldiga att förklara att EU-interna skiljeförfaranden som någon har försökt att registrera vid dem saknar rättslig grund,

SOM FÖRSTÅR att detta avtal omfattar skiljeförfaranden mellan investerare och stater som involverar parterna i EU-interna tvister som grundar sig på artikel 26 i energistadgefördraget enligt konventioner eller regelverk avseende skiljeförfaranden, inbegripet ICSID-konventionen och ICSID:s skiljedomsregler, skiljedomsreglerna för Stockholms Handelskammares Skiljedomsinstitut, skiljedomsreglerna för Förenta nationernas kommission för internationell handelsrätt och ad hoc-skiljeförfaranden, och

SOM TAR I BEAKTANDE att bestämmelserna i detta avtal inte påverkar rätten för Europeiska kommissionen eller en medlemsstat att väcka talan vid EU-domstolen med stöd av artiklarna 258, 259 och 260 i EUF-fördraget,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVSNITT 1

SAMSYN VAD GÄLLER ATT ARTIKEL 26 I ENERGISTADGEFÖRDRAGET INTE ÄR TILLÄMPLIG SOM GRUND FÖR EU-INTERNA SKILJEFÖRFARANDEN

ARTIKEL 1

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner:

1. *energistadgefördraget*: energistadgefördraget, undertecknat i Lissabon den 17 december 1994 och godkänt på Europeiska gemenskapernas vägnar genom beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997, i dess senaste lydelse.

([9]) Internationella domstolens dom av den 5 februari 1970, Barcelona Traction, Light and Power Company, Limited (ICJ Reports 1970, s. 3, punkterna 33 och 35).

2. *EU-interna förbindelser*: förbindelser mellan medlemsstater eller mellan en medlemsstat och Europeiska unionen

3. *EU-interna skiljeförfaranden*: varje förfarande inför en skiljedomstol som inletts med hänvisning till artikel 26 i energistadgefördraget för att lösa en tvist mellan å ena sidan en investerare från en medlemsstat och, å andra sidan, en annan medlemsstat eller Europeiska unionen.

ARTIKEL 2

Samsyn om tolkningen och den fortsatta icke-tillämpligheten av artikel 26 i energistadgefördraget och avsaknaden av rättslig grund för EU-interna skiljeförfaranden

1. Parterna bekräftar härmed, för tydlighetens skull, att de har en samsyn vad gäller tolkningen och tillämpningen av energistadgefördraget som innebär att artikel 26 i det fördraget inte kan och aldrig har kunnat tjäna som rättslig grund för EU-interna skiljeförfaranden.

Den samsyn som uttrycks i första stycket grundar sig på följande inslag i unionsrätten:

a) EU-domstolens tolkning av artikel 26 i energistadgefördraget enligt vilken den bestämmelsen inte är tillämplig som, och aldrig borde ha tillämpats som, grund för EU-interna skiljeförfaranden.

b) Unionsrättens företräde, som det erinras om i förklaring nr 17, fogad till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, såsom en folkrättslig regel som reglerar normkonflikter i deras ömsesidiga förbindelser, vilket innebär att artikel 26 i energistadgefördraget under alla omständigheter inte är och inte skulle kunna vara tillämplig som grund för EU-interna skiljeförfaranden.

2. Parterna bekräftar för tydlighetens skull sin samsyn att artikel 47.3 i energistadgefördraget, till följd av avsaknaden av rättslig grund för EU-interna skiljeförfaranden i artikel 26 i energistadgefördraget, inte omfattar, och inte vid någon tidpunkt har kunnat omfatta, sådana förfaranden. Följaktligen kan artikel 47.3 i energistadgefördraget inte ha gett upphov till några rättsverkningar för EU-interna förbindelser när en medlemsstat frånträdde energistadgefördraget före detta avtals ingående, och den skulle inte heller ge upphov till några rättsverkningar för EU-interna förbindelser om en part senare skulle komma att frånträda energistadgefördraget.

3. För tydlighetens skull påpekas att parterna är överens om att artikel 26 i energistadgefördraget, i enlighet med den samsyn som uttrycks i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, och utan att det påverkar denna, inte är tillämplig som grund för EU-interna skiljeförfaranden och att artikel 47.3 i energistadgefördraget inte ger upphov till har rättsverkningar för EU-interna förbindelser.

4. Punkterna 1–3 påverkar inte tolkningen och tillämpningen av andra bestämmelser i energistadgefördraget i den mån som de rör EU-interna förbindelser.

AVSNITT 2

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 3

Depositarie

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd ska vara depositarie för detta avtal (*depositarien*).

2. Depositarien ska underrätta parterna om

a) deponeringen av ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument i enlighet med artikel 5,

b) dagen för ikraftträdandet av detta avtal i enlighet med artikel 6.1,

c) dagen för ikraftträdandet av detta avtal för respektive part i enlighet med artikel 6.2.

3. Depositarien ska offentliggöra detta avtal i *Europeiska unionens officiella tidning* och underrätta depositarien för energistadgefördraget, samt sekretariatet för energistadgan, om dess antagande och ikraftträdande.

4. Depositarien ska anmoda depositarien för energistadgefördraget att underrätta övriga fördragsslutande parter i energistadgefördraget om detta avtal.

5. Depositarien ska, när detta avtal har trätt i kraft, registrera det hos Förenta nationernas sekretariat i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

ARTIKEL 4

Reservationer

Inga reservationer får göras mot detta avtal.

ARTIKEL 5

Ratifikation, godkännande eller godtagande

Detta avtal ska ratificeras, godkännas eller godtas.

Parterna ska deponera sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument hos depositarien.

ARTIKEL 6

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft 30 kalenderdagar efter den dag då depositarien mottar det andra ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumentet.

2. För varje part som ratificerar, godkänner eller godtar detta avtal efter dess ikraftträdande i enlighet med punkt 1, träder detta avtal i kraft 30 kalenderdagar efter den dag då denna part deponerar sitt ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument.

ARTIKEL 7

Giltiga texter

Detta avtal, upprättat i ett enda original på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga, ska deponeras i depositariens arkiv.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i … den …

För Konungariket Belgien,

För Republiken Bulgarien,

För Republiken Tjeckien,

För Konungariket Danmark,

För Förbundsrepubliken Tyskland,

För Republiken Estland,

För Irland,

För Republiken Grekland,

För Konungariket Spanien,

För Republiken Frankrike,

För Republiken Kroatien,

För Republiken Italien,

För Republiken Cypern,

För Republiken Lettland,

För Republiken Litauen,

För Storhertigdömet Luxemburg,

För Republiken Malta,

För Konungariket Nederländerna,

För Republiken Österrike,

För Republiken Polen,

För Republiken Portugal,

För Rumänien,

För Republiken Slovenien,

För Republiken Slovakien,

För Republiken Finland,

För Konungariket Sverige, och

För Europeiska unionen